

**ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ 12ΧΡΟΝΗΣ ΤΩΝ ΣΕΠΟΛΙΩΝ
«ΑΘΩΩΣΗ» ΤΟΥ ΜΙΧΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ
ΘΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**

Θόδωρος Μεγαλοικονόμου

Καθώς πλησιάζει η μέρα που το υπάρχον σύστημα της Δικαιοσύνης θα αποφανθεί περί του «δικαίου και αδίκου» στην υπόθεση της 12χρονης των Σεπολίων και ενώ φουντώνει η κοινωνική αντίδραση, οργή και θυμός, απέναντι στην πρόταση της εισαγγελίας - απαλλακτικού χαρακτήρα για τον βασικό ένοχο, τον Ηλία Μίχο, και ενοχοποιητική για την αθώα μητέρα - την ίδια στιγμή που στα κυρίαρχα ΜΜΕ, κανάλια κλπ, παίζει πολύ η τροφοδότηση, στην «κοινή γνώμη», αντιλήψεων του τύπου «δεν μπορεί να μην ήξερε και να μην ήταν ανακατεμένη και η μάνα», καλό είναι να επισημάνουμε κάποια σημεία της υπόθεσης που παραβλέπονται, αποκρύπτονται και/ή διαστρεβλώνονται.

Το πρώτο και κύριο είναι η πρόταση της εισαγγελίας για απαλλαγή του Μίχου από την κατηγορία του **βιασμού**, αλλά και από αυτήν της «μαστροπεία σε οίκους ανοχής και για μαστροπεία μέσω εξαναγκασμού και με αποκόμιση πορνικών εσόδων», με μόνη επί του προκειμένου κατηγορία την «διακεκριμένη κατάχρηση ανηλίκου...» και την «κατοχή πορνογραφικού υλικού με ανήλικο χωρίς να έχει συμπληρώσει τα 12 έτη αλλά χωρίς εξαναγκασμό και κερδοσκοπία και επιπλέον διευκόλυνση της ανήλικης να εκδίδεται».

Αν και σύμφωνα με τα σχετικά άρθρα του Ποινικού Κώδικα, η ποινική μεταχείριση, είτε ως «διακεκριμένη κατάχρηση ανηλίκου», είτε ως βιασμός, είναι περίπου η ίδια, ωστόσο, η απόρριψη από την εισαγγελία της κατηγορίας του βιασμού λειτουργεί στην κατεύθυνση της απάλυνσης των κατηγοριών για τον Μίχο - με όλα τα γνωστά τα περί «έρωτος», ότι υπήρχε «συναίνεση» και ότι, δήθεν, η 12χρονη εκδιδόταν πριν τη γνωρίσει κλπ - καθώς, μάλιστα, αρνείται την ποικιλοτρόπως διασταυρωμένη κατάθεση της 12χρονης ότι ο Μίχος την είχε απειλήσει με όπλο και ότι ήταν στη βάση αυτής της διαρκώς επαπειλούμενης βίας (συνδυασμένης με τα χρηματικά ανταλλάγματα) που «συναινούσε» στη σεξουαλική συνεύρεση μαζί του και στη μαστροπεία μέσω εξαναγκασμού. Και ενώ όλες οι εξαντλητικές καταθέσεις της 12χρονης για την σεξουαλική κακοποίηση και την μαστροπεία που υπέστη έγιναν δεκτές από τις ανακριτικές αρχές, αυτή ειδικά, η απειλή με όπλο, δεν έγινε δεκτή από την εισαγγελία. Τυχαίο; Οι φωτογραφίες του Μίχου με όλο το Νεοδημοκρατικό, το Εκκλησιαστικό και το Αστυνομικό κονκλάβιο μιλούν επ' αυτού. Όπως και οι διαδοχικές τρομοκρατικές επιθέσεις που υπέστη η 12χρονη σ' όλη την πολύμηνη διάρκεια των επανειλημμένων καταθέσεων τις οποίες κλήθηκε να κάνει.

Απέναντι στην δικονομικά άκρως άστοχη, αλλά, πιθανόν, πολιτικά άκρως στοχευμένη, πρόταση της εισαγγελίας, η απόφαση της έδρας θα πρέπει να λάβει σοβαρά υπόψη της την απολύτως τεκμηριωμένη επιστημονικά (και, ως εκ τούτου, και νομικά και ηθικά) τοποθέτηση της Ελληνικής Παιδοψυχιατρικής Εταιρείας αναφορικά με τις «εξελίξεις στην υπόθεση του Κολωνού, ειδικά ως προς τα **ζητήματα ερμηνείας και εφαρμογής της νομοθεσίας** σχετικά με την προστασία ανήλικων παιδιών από σεξουαλική εκμετάλλευση και βιασμό.

»Τονίζουμε ότι **θεωρούμε ως ηθικά απορριπτέα όσο και επιστημονικά αβάσιμη, οποιαδήποτε πρόταση που βασίζεται στο ότι ένα παιδί 12 ετών θα μπορούσε να συναινέσει σε σεξουαλική πράξη με ενήλικα**».

Ως προς την κατηγορία της μαστροπείας, την οποία προσπαθεί να απαλύνει για τον Μίχο η εισαγγελική πρόταση, αρκεί να αντιγράψουμε το σχετικό άρθρο 349 του ΠΚ:

«Οποιος για να εξυπηρετήσει την ακολασία άλλων προάγει ή εξωθεί στην πορνεία ανήλικο ή **υποθάλπει ή εξαναγκάζει ή διευκολύνει ή συμμετέχει** στην πορνεία ανηλίκων, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή». Εδώ βλέπουμε ότι, ακόμα κι αν παραβλέψουμε την διαπιστωμένη, για το Μίχο, «μαστροπεία σε οίκους ανοχής κλπ», ακόμα και η λέξη «διευκόλυνση» που χρησιμοποιεί η εισαγγελέας ως ελαφρυντικού χαρακτήρα για την εγκληματική δράση του Μίχου, στο άρθρο αυτό του ΠΚ τίθεται ως **ίσης βαρύτητας** χαρακτηρισμός για την μαστροπεία **δίπλα** στον εξαναγκασμό.

Και αναφορικά με τον ισχυρισμό, τόσο του Μίχου όσο και **όλων των άλλων** που συνενυρέθησαν επ' αμοιβή με την 12χρονη (έγκλημα για το οποίο, βάσει του αρ. 351Α του ΠΚ, στο βαθμό που το θύμα είναι κάτω των 12 ετών, όπως εν προκειμένω, προβλέπεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή), ότι «δεν γνώριζαν την ηλικία της» και ότι «φαινόταν πιο μεγάλη», αυτό αποτελεί την **συνήθη υπερασπιστική γραμμή όλων των κατηγορουμένων για αποπλάνηση ανήλικων παιδιών**. Και όπως σε όλες τις σχετικές περιπτώσεις, αλλά ιδιαίτερα εν προκειμένω, που, για όποιον ξέρει, αυτό για την 12χρονη δεν ισχύει κατ' ουδένα τρόπο, θα ήταν εγκληματικό να ληφθεί υπόψιν στην ετυμηγορία των δικαστών.

Τέλος, αναφορικά με τον «μεγάλο ένοχο» που κατασκευάζει η εισαγγελική πρόταση, την μητέρα της 12χρονης, δεν πρόκειται παρά για μια ακόμα **«κατασκευή ως ενόχου ενός αθώου»**, **«ενόχου γιατί είναι φτωχός»**, μιας γυναίκας από όλες τις πλευρές αθώας, που πάλευε μια ζωή για την στήριξη της πολυμελούς οικογένειάς της, χωρίς ποτέ καμιά βοήθεια (μέχρι ακόμα και τώρα που έχουν προκύψει όλα αυτά) από το ανέκαθεν ανύπαρκτο κοινωνικό κράτος, δουλεύοντας από εδώ και από εκεί, με την καθημερινή αγωνία για το πώς θα εξασφαλίζονται τα στοιχειώδη για τη ζωή, συχνά μέσα από την οικονομική βοήθεια γειτόνων. Ήταν αυτή η οικονομική βοήθεια στην οποία αναφέρονταν κάποια μηνύματα από τη μητέρα στο κινητό της 12χρονης, να φροντίσει να φέρει από εκεί που και αυτή από μικρή (όπως από μικρή και η μητέρα) πήγαινε και βοηθούσε, τα οποία η εισαγγελέας ερμήνευσε ως εισπράξεις από μαστροπεία, την οποία υποτίθεται ότι ασκούσε η μητέρα με «εξώθηση και διευκόλυνση, με την μορφή αφόρητων πιέσεων, συναισθηματικού εκβιασμού και προτροπών προς την ανήλικη κόρη της να εκδίδεται για να της φέρνει λεφτά». Πού τον είδε η εισαγγελέας, πού τον άκουσε τον «συναισθηματικό εκβιασμό» και αυτές τις «προτροπές» προς την κόρη της; Ενδιαφέρθηκε ποτέ η εισαγγελέας να δει, να μάθει την ιστορία της γυναίκας που τόσο απερίσκεπτα (αν και μάλλον στοχευμένα) ενοχοποιεί; Την δική της δύσκολη παιδική ηλικία μέσα σε κακοποιητικές συνθήκες, να δουλεύει και αυτή από δώδεκα ετών και τη φυγή της για μια άλλη ζωή, που, όμως, και αυτή δεν κατάφερε να βγει από τη φτώχεια, τη στέρηση και τον καθημερινό αγώνα για επιβίωση, για στήριξη των παιδιών της;

Και προ παντός, μην ξεχνάμε ότι **ήταν η μητέρα που μόλις έμαθε** (από τη θεία που το ανακάλυψε) για τους βιασμούς και τη μαστροπεία της κόρης της, **αμέσως το κατάγγειλε στο ΑΤ Κολωνού**, απ' όπου της είπαν «να περάσει την επόμενη» και όταν ξαναπήγε, της είπαν «να πάει στη ΓΑΔΑ»! Ακριβώς από αυτό το ΑΤ του οποίου, σύμφωνα με φωτογραφίες και καταγγελίες, αστυνομικοί και πρώην αξιωματικός σύχναζαν συνεχώς στο μαγαζί του Μίχου...

Η όποια καταδίκη της μητέρας θα είναι καταδίκη της όποιας έννοιας, έστω και στοιχειώδους, Δικαιοσύνης.

24/3/2024

Θ. Μεγαλοικονόμου